

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Nemeßiano Scholastico. 339.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

λογισμὸν τῆς ἡγεμονίας ἐκβάλλειν, καὶ πάντα ἄνω καὶ κάτω ποιῆν, ἀλλ' εἰ ὁ θυμὸς τῶν λογισμῶν συμμαχῆσθε, καὶ καθάπερ ὑπασιγῆς βασιλεὺς ὑπακούσθε, βραδίως ἐκείναι καταγωνισθῶσινται. διγῆσας γὰρ ὁργῆς καθ' αὐτῶν κινήσεις ἔχ' ὑποστίνονται πλὴν ἀπειλεύ, ἀλλὰ φρεσὶ οὐχ ἰσχύουσι, τὸ νικᾶν, τῶν νικᾶν ὀφείλουσι λογισμῶν ὅστις ἐβίβασαι, καὶ τὸ τ' ἐστὶν ὅτι ὁ μελλῶν μὴ παρεκλεύσατο, σὺ δὲ μαθεῖν ἠθέλησας, ὀργίζεσθε καὶ μὴ ἀμαρτάνετε.

præstigiis quibusdam illiciant, ac ratione e principatu exturbet, atque omnia sursum & deorsum misceant. Ac si ira rationi superpetias ferat, ac tanquam stipator regi obedientem se præbeat, facili negotio illa opprimuntur. Iusta enim ira adversus eas excitatas minas haudquaquam sustinebunt: verum irritò conatu abibunt, victoriam rationi, quæ victrix esse debet, concedentes. Atque hoc est quod Psaltes quidem monuit, tu autem intelligere cupis. Irascimini, & nolite peccare.

Νεμεσίου ἁγίου χολατικῶ. τλθ.

Nemesiano Scholastico. 339.

Ὡς περ ἔλλειψας, καὶ Ἰερδῶν, καὶ εἰ πῖες τὰ ἐκείνων ἐξήλωσαν, ἀσθεῖς περ καὶ ἀκούτως ὀρίζομαι, ἀποφανομῶν, ὅτι μὴδὲν περὶ τῆς σωτηρίας τῆς παροῦσας εἰρηκέναι, ἕως τῆς πᾶσι πλὴν παλαιᾶν εἰς αὐτὸν μεταφέρειν πειρωμῶν. ὁ δὲ ἐξω αἰτίας πῆγμ, ἀπεθῆ ἐν τῇ καθ' ἡμῶν μάχῃ τρέπον πᾶσι τοῖς διαδικοῖς συμπαράποιαι. τῶν γὰρ ἐλέγχοντων παρ' ἐκείνων περὶ αὐτῶν μὴ εἰρημῶν εἰς αὐτὸν ἔλκεν ἐκβιαζόμενοι, τῶν πᾶν κἂν τοῖς περὶ αὐτῶν ἀληθῶς καὶ διαρρήδην εἰρημῶν, ὑπονοιαστικῶς καὶ δ' ἔχ' ἕως, ἀλλὰ τὰ μὴ εἰς αὐτὸν εἰρημῶν, σαφῶς λέγειν. τὰ δὲ περὶ ἄλλων πραγμάτων εἶναι, περὶ ἐκείνων εἰρησθῆναι περὶ ὧν ἐρηται. ἕως γὰρ καὶ ἀληθείας καὶ ἀποδείξεως ὅρος. οἱ δὲ τὰ μὴ παροσκήοντα παροφείροντες, καὶ τὰ παροσκήοντα ἀπατρέπεσθαι ὑποσχευάσασθαι.

Quemadmodum Gentiles & Iudæos, & si qui sunt, qui eorum dogmata confectentur, impios & væcordes esse statuo, quòd Prophetas nihil de Salvatore locutus esse pronunciant: eodè modo eos, qui vniuersum vetus Testamētum ad ipsum transferre conantur, culpa minimè carere sentio: vt qui in ea pugna, quam adversum nos ineunt, ad ipsum velut obtorto naso trahere ab ipsis conuincuntur, eorum, etiam in his, qui verè ac desertis verbis de eo dicta sunt, suspicionem pariunt. Atqui non ita facere conuenit: verum ea quidem, quæ ad eum apertè spectant, dicere, quæ autem de aliis rebus, ea de his rebus, de quibus dicta sunt, dicta esse sinere. Nam hæc demum veritatis ac demonstrationis regula est. Qui autem ea, quæ ad eum minimè attinent, proferunt, hoc efficiunt, vt ea etiam, quæ ipsi conueniunt, euertantur.

Ζωσίμου πρεσβυτέρου. τμ.

Zosimo Presbytero. 340.

Ἄνθρωπος ἐλλόγιος καὶ ὀρθὸς μὴ τὸ πρόποι, λαμπερὸς δὲ πῆν βίος. τὸ γὰρ καὶ ἀξιάματι αὐτῶν λαμπερῶν κεκοσμηθῆσθαι παρήσα. οὐκ ἔστι γὰρ τὸ καὶ ὄναρ ἐν τῷ καὶ ἡμῶν ἀπήγειν, ὁ παροσκήθη μὴ τῶν σελῶν ἡυσιασθῆναι τῆς γείων μνησίων μεταληφόμηνος θεασάμενος δὲ σε αὐτῶν παρεσῶτα, ἀνθρώπων πρεσβυτίω μὴ πλὴν ἠλιθίαν, πρεσβυτέρου δὲ πλὴν ἀξίαν, ἀκμάζοντα δὲ τῆ

Vir quidam disertus, atque & moribus integer, & vita splendidus (nā quod etiam ipse luculenta dignitate ornatus sit, præteribo. Umbra enim hoc est, & infomniū) me conuenit, illudque narravit, se ad venerandum quidè altare accessisse, vt diuina mysteria perciperet: at vbi te, hominè, ætate quidem senem, dignitate autè presbyterum, libidine autem vigentem, atque omnes, quorum impudicitia hominum